

Nivo celovitosti koji je neophodan za službu isceljenja je poslednjih godina u izuzetnom porastu. Jedan od glavnih razloga za ovo je pojava uglednih i stručnih slugu i učitelja u ovom domenu kao što je Piter Horobin. Ova knjiga je, bez sumnje, vodeći udžbenik u teoriji i praksi oslobođenja koju danas imamo. Dobro je osmišljena, poučna i lako razumljiva. Nijedna biblioteka, bilo da je školska ili lična biblioteka ljudi u službi isceljenja, ne bi smela da bude bez nje!

Piter Vagner & Doris Vagner (C. Peter & Doris M. Wagner),
sazivni apostoli, Međunarodna asocijacija službi oslobođenja
(International Society of Deliverance Ministries)

Iscljenje kroz oslobođenje sadrži praktična uputstva i primere za službu kroz koju se Božije Carstvo očituje sa silom, autoritetom i verodostojnošću. Na stranicama koje slede Piter Horobin objedinjuje biblijsku teologiju i autentičnu praktičnu službu koja oslikava Isusovo srce. Ne znam ni za jednu drugu knjigu koja je toliko kvalitetno očuvala integritet Svetog pisma, a istovremeno i proizvela jedno isčekivanje da je Bog Starog i Novog zaveta onaj isti Bog koji nas danas poziva da ga susretnemo i doživimo čudo. Svako ko ozbiljno želi da se bavi iscljenjem, oslobođenjem i opštom dobrobiti čoveka, otkriće na ovim stranicama šta je zaista potrebno za lični i kolektivni preobražaj.

Dr Alister Petri, (Alistair P. Petrie) izvršni direktor Partnerskih službi (Partnership Ministries), B.C. Canada,
www.partnershipministries.org.

Iscljenje kroz oslobođenje

Revidirano i prošireno izdanje

Osnove i praksa službe isceljenja

Piter Horobin

Posveta

Mami i tati, kojih su me toliko toga naučili, dali mi čvrst temelj i iznad svega mi u nasledstvo ostavili pobožnost. Zahvalan sam Bogu za njih. Ova knjiga je deo žetve njihovog dugogodišnjeg sejanja. Knjigu takođe posvećujem timu Ellel službe (Ellel Ministries), koju je Bog pozvao 1986. godine da utvrdi i podigne posebne službe evangelizacije, isceljenja i oslobođenja, i svima onima koji će biti deo ovog tima u narednim godinama. Niko od njih nije ni slutio da će svojom poslušnošću doprineti tome da ova služba danas bude ustanovljena na svakom kontinentu.

Zahvalan sam Bogu na tome.

Sadržaj

Uvodna reč autora

Predgovor

Uvod

Prvi deo:

OSNOVE SLUŽBE ISCELJENJA

Prvo poglavlje

Isceljenje u današnjoj Crkvi

1.1. Fizičke bolesti

- 1.2 Emocionalno i mentalno zdravlje
- 1.3 Hrišćansko isceljenje
- 1.4 Isceljenje i učenje
- 1.5 Zaključak

Drugo poglavlje

Uvod u službu isceljenja

- 2.1 Služba isceljenja kroz istoriju Crkve
- 2.2 Reagovanja u današnjoj Crkvi
- 2.3 Evanđelje nade
- 2.4 Pregled knjige
- 2.5 Završna reč

Treće poglavlje

Iscljenje, oslobođenje i Božiji savez

Četvrto poglavlje

Ljudski rod - Božija posebna tvorevina

- 4.1 Bog je Duh
- 4.2 Trojstvo - Boga i čoveka
- 4.3 Duh
- 4.4 Put (telo) - Duša i telo
 - 4.4.1 Telo
 - 4.4.2 Duša
 - 4.4.3 Um
 - 4.4.4 Emocije
 - 4.4.5 Volja
- 4.5. Zaključak

Peto poglavlje

Svet anđela

- 5.1 Mihailo i ratnički anđeli
- 5.2 Gavriilo i anđeli-glasnici
- 5.3 Službujući anđeli
- 5.4 Uloge (zaduženja) anđela
- 5.5. Zaključak

Šesto poglavlje

Satana i njegovo carstvo

- 6.1 Satanino poreklo
- 6.2 Satanin karakter
- 6.3 Satanini ciljevi
- 6.4 Satanino carstvo
- 6.5 Zaključak

Sedmo poglavlje

Pad i Božiji plan izbavljenja

- 7.1 Pobuna i Pad
- 7.2 Priroda Pada
- 7.3 Posledice Pada
- 7.4 Počeci širenja demonskog uticaja (demonizacije)
- 7.5 Posledice po ljudski rod
- 7.6 Božiji plan izbavljenja
- 7.7 Put povratka
- 7.8 Zaključak

Osmo poglavlje

Širenje demonskog uticaja i obožavanje

Deveto poglavlje

Karakter i delovanje zlih duhova

- 9.1 Sile tame
- 9.2 Pali anđeli
- 9.3 Demoni i zli duhovi
- 9.4 Karakteristike demona
- 9.5 Demoni su živi!
- 9.6 Demoni su lišeni tela
- 9.7 Oni su u stanju da govore
- 9.8 Oni imaju radne uloge
- 9.9 Oni znaju svoj kraj
- 9.10 Oni mogu da imaju natprirodnu snagu
- 9.11 Oni su dobro organizovani i potčinjeni višem autoritetu
- 9.12 Demoni su legalistički nastrojeni
- 9.13 Neki demoni imaju životinjsku prirodu
- 9.14 Oni se udružuju u porodice
- 9.15 Oni nastoje da ostanu skriveni

9.16 Oni moraju da kleknu pred Isusovim Imenom

9.17 Zaključak

Deseto poglavlje

Direktni susreti Isusa i Satane

10.1 Isusovo krštenje

10.2 Iskušenja u pustinji

10.3 Prvo iskušenje

10.4 Drugo iskušenje

10.5 Treće iskušenje

10.6 Satana i Simon Petar

10.7 Gora Preobraženja

10.8 Raspeće

10.9 Satana i Juda Iskariotski

10.10 Zaključak

Jedanaesto poglavlje

Susreti sa demonima u Evandeljima

11.1 U Nazaretu

11.2 U Kafarnaumu

11.3 U Simonovoj kući i nakon toga

11.4 Isusov susret sa Nemim besomučnikom

11.5 Slep i nemi besomučnik

11.6 Dečak koji je patio od epilepsije

11.7 Žene i Marija Magdalena

11.8 Oluja na jezeru

11.9 Gadarenski besomučnik

11.9.1 Značaj groblja

11.9.2 Natprirodna snaga

11.9.3 Samopovređivanje i vrištanje

11.9.4 Golotinja

11.9.5 Neposredni susret sa Isusom

11.9.6 Protivljenje službi oslobođenja

11.9.7 Obraćanje demonima

11.9.8 Teški oblik demoniziranosti

11.10 Sirofeničankina kći

11.10.1 Oslobođenje preko posrednika

11.10.2 Slučajevi oslobođenja neizraelcima

- 11.10.3 Hleb za Jevreje
- 11.10.4 Blagoslov istrajnosti
- 11.11 Žena sa duhom bolesti
- 11.11.1 Vernici mogu da budu demonizirani (pod uticajem demona)!
- 11.12 Drugi navodi o službi oslobođenja u Evanđeljima
- 11.13 Zaključak

Dvanaesto poglavlje

Susreti sa demonima u Delima apostolskim

- 12.1 Ananija i Sapphira
- 12.2 Filip u Samariji
- 12.3 Vrač Elima
- 12.4 Zmije u Filipima
- 12.5 U Efesu i Skevini sinovi
- 12.6 Zaključak

Trinaesto poglavlje

Isusovo učenje o aspektima oslobođenja

- 13.1 Velzevulov sindrom
- 13.1.1 Jevrejski egzorcisti
- 13.1.2 Mogu li demoni da izgone demone?
- 13.2 Najpre treba svezati „Jakoga”
- 13.3 Sabirati ili ne sabirati - pitanje je sad!
- 13.4 Greh protiv Svetoga Duha
- 13.5 Sedam (potonjih) duhova gorih od prvog
- 13.6 Vaš otac đavo
- 13.7 Veliko Poslanje
- 13.7.1 Izjava
- 13.7.2 Poslanje
- 13.7.3 Krštenje
- 13.7.4 Poslušnost
- 13.7.5 Obećanje koje Isus daje
- 13.8 Zaključak

Četrnaesto poglavlje

Važne pouke o demonima u poslanicama

- 14.1 Rasprava sa Korinćanima

- 14.2 Darovi Duha
- 14.3 Nerazumni Galaćani
- 14.4 Pavlov savet Efescima - ne dajte mesta đavolu!
- 14.5 Demonske nauke
- 14.6 Zaključak

Petnaesto poglavlje

Demoniziranost hrišćana

- 15.1 Može li hrišćanin biti opsednut?
- 15.2 Može li hrišćanin imati demona?
- 15.3 Kako zli duh i Sveti Duh mogu da prebivaju u istoj osobi u isto vreme?
- 15.4 Biblijski citati na koje se često pozivaju oni koji tvrde da hrišćanima nije potrebna služba oslobođenja
- 15.5 Zaključak

Drugi deo:

SLUŽBA OSLOBOĐENJA U PRAKSI

Šesnaesto poglavlje

- 16.1 Uravnotežena služba isceljenja
- 16.2 Rani počeci
- 16.3 Imanje Elel
- 16.4 Osnove službe oslobođenja

Sedamnaesto poglavlje

Priprema terena - osnovna načela isceljenja i oslobođenja

- 17.1 Isus uvodi učenike u svoju službu
- 17.2 Isusova nauka
- 17.3 Osnovna načela
 - 17.3.1 Ko smo i šta smo pred Bogom
 - 17.3.2 Kako sve možemo da budemo bolesni
 - 17.3.3 Potreba da oprostimo drugima
 - 17.3.4 Ispovedanje i primanje oprostjenja za sopstvene grehe
 - 17.3.5 Oprostiti sebi
 - 17.3.6 „Oprostiti” Bogu
 - 17.3.7 Prihvatiti Boga onakvog kakav On jeste
 - 17.3.9 Prihvatiti sebe

- 17.3.10 Prihvatiti druge
- 17.3.11 Gospodstvo Isusa Hrista
- 17.4 Zaključak

Osamnaesto poglavlje

Neki vidljivi simptomi koji ukazuju na mogući demonski uticaj

- 18.1 Zavisnosti
- 18.2 Neumeren apetit
- 18.3 Ekstremno ponašanje
- 18.4 Gorčina i neoproštenje
- 18.5 Oblici prisilnog (kompulsivnog) ponašanja
- 18.6 Sklonost ka lažima i prevarama
- 18.7 Depresija
- 18.8 Emocionalna uznemirenost
- 18.9 Eskapizam (bežanje od stvarnosti)
- 18.10 Strahovi i fobije
- 18.11 Krivica i samoosuda
- 18.12 Kada neko čuje glasove
- 18.13 Nasledne bolesti
- 18.14 Jeretička verovanja
- 18.15 Sudelovanje u lažnim religijama
- 18.16 Iracionalno ponašanje
- 18.17 Nemogućnost ostvarivanja zrelih (stabilnih) odnosa
- 18.18 Legalizam i duhovna svezanost
- 18.19 Noćne more
- 18.20 Učešće u okultizmu
- 18.21 Nekontrolisan govor
- 18.22 Bolesti koje se stalno vraćaju ili dugo traju
- 18.23 Egocentričnost
- 18.24 Seksualna zastranjenja
- 18.25 Suicidne sklonosti
- 18.26 Simptomi koje je nemoguće dijagnostifikovati
- 18.27 Nasilne sklonosti
- 18.28 Asocijalno ponašanje i povučenost
- 18.29 Zaključak: Napomena iz medicinske prakse

Devetnaesto poglavlje

Kako demon ulazi

- 19.1 Nasledna linija
 - 19.1.1 Princip „pokrivanja” (zaštite, nadzora)
- 19.2 Lični greh
- 19.3 Greh povezan sa okultizmom
- 19.4 Praktikovanje nekih oblika alternativne medicine
- 19.5 Greh povezan sa religijom
 - 19.5.1 Religiozni običaji
 - 19.5.2 Denominacionalizam
 - 19.5.3 Jeretička verovanja
 - 19.5.4 Pogrešna stajališta u odnosu na Sv. pismo
 - 19.5.5 Zloupotreba darova Duha
 - 19.5.6 Univerzalizam
 - 19.5.7 Lažne religije
- 19.6 Bezbožne duševne veze
 - 19.6.1 U porodičnom životu
 - 19.6.2 Narušavanje slobodne volje
 - 19.6.3 Potencijalno opasni odnosi
- 19.7 Seksualni greh
 - 19.7.1 Seksualni greh koji se prenosi s kolena na koleno (generacijski greh)
 - 19.7.2 Seksualna zloupotreba
 - 19.7.3 Dominantne duševne veze
 - 19.7.4 Predbračni odnosi i „probni” brakovi (vanbračne zajednice)
 - 19.7.5 Oralni i analni seks
 - 19.7.6 Homoseksualnost i lezbijstvo
 - 19.7.7 Fantazije i pornografija
 - 19.7.8 Bestijalnost (seksualni odnosi sa životinjama)
 - 19.7.9 Transvestizam i transseksualnost
 - 19.7.10 Seksualna zloupotreba
 - 19.7.11 Zaključak
- 19.8 Povrede, zlostavljanje i odbačenost
 - 19.8.1 Pri začecu
 - 19.8.2 Samohrani roditelji i neželjene trudnoće
 - 19.8.3 Odbacivanje pola
 - 19.8.4 Seksualna zlostavljanje
 - 19.8.5 Fizičko zlostavljanje
 - 19.8.6 Emocionalno i psihološko zlostavljanje
 - 19.8.7 Razdvajanje i razvod

- 19.8.8 Smrt
- 19.9 Kroz traumu ili nesrećan slučaj
 - 19.9.1 Teže bolesti
 - 19.9.2 Nezaposlenost
 - 19.9.3 Nesrećni slučajevi, nezgode
 - 19.9.4 Zloupotreba
 - 19.9.5 Strah
- 19.10 Smrt (uključujući i spontane pobačaje i abortus)
 - 19.10.1 Tranzicija prilikom smrti
 - 19.10.2 Ostali aspekti
- 19.11 Prokletstva (uključujući ono na šta se osoba zavetovala u sebi i izrekla nad sobom, kao i pogrešne molitve, itd.)
 - 19.11.1 Božije prokletstvo
 - 19.11.2 Satanska prokletstva
 - 19.11.3 Prokletstva koje smo lično uzrokovali (samonametnuta prokletstva)
 - 19.11.4 Prokletstva koja su nam drugi uzrokovali
 - 19.11.5 Proklinjanje sebe i zaveti koje je osoba dala sebi
- 19.12 Objekti i zgrade koji su pod prokletstvom
- 19.13 Zavisnosti
- 19.14 Strahovi i fobije
- 19.15 Zamor i iznurenost
- 19.16 Zaključak
- 19. 17 Napomena i ohrabrenje

Dvadeseto poglavlje

Pripremiti osobu za isceljenje kroz oslobođenje

- 20.1 Uvod
- 20.2 Tim za službu
 - 20.2.1 To je ono što je Isus naložio učenicima da čine
 - 20.2.2 Postoji sila u slaganju u molitvi
 - 20.2.3 Dva savetnika pružaju zaštitu jedan drugome i sigurnost osobi za koju se mole.
- 20.3 Jednom kad počnemo...
- 20.4 Čiji plan?
- 20.5 Uočiti moguće simptome koji ukazuju na demoniziranost
- 20.6 Ispitati lažna verovanja i upletenost u okultizam
- 20.7 Protresti porodično stablo

- 20.8 Istražiti seksualnu prošlost
- 20.9 Obratiti pažnju na moguće znake odbačenosti
- 20.10 Ispitati druge bezbožne veze
- 20.11 Raspitati se o eventualnim udesima ili traumama
- 20.12 Zaključak

Dvadeset prvo poglavlje

Osnovne molitve

Dvadeset drugo poglavlje

Služba oslobođenja

- 22.1 Neka moguća demonska očitovanja
- 22.2 Putevi kroz koje demoni izlaze
- 22.3 Briga za osobu nakon što je primila oslobođenje

Dvadeset treće poglavlje

Zbog čega neki ljudi ne dožive oslobođenje

Dvadeset četvrto poglavlje

Saveti onima koji su doživeli oslobođenje

- 24.1 Deset ključnih stvari da bismo ostali slobodni:
 - 24.1.1 Isusovo gospodstvo mora imati centralnu ulogu u tvom životu
 - 24.1.2 Neprestano se ispunjavaj Svetim Duhom
 - 24.1.3 Čitaj Reč svakodnevno i dopusti joj da ti služi
 - 24.1.4 Nosi Božije oružje u svako doba
 - 24.1.5 Budi pripravan na neprijateljske protivnapade
 - 24.1.6 Neguj dobro zajedništvo sa drugima
 - 24.1.7 Dopusti Svetome Duhu da izrodi plodove Duha u tvom životu
 - 24.1.8 Neprestano živi u oproštenju
 - 24.1.9 Slavi Boga u svim okolnostima
 - 24.1.10 Drži se dobrog društva

Treći deo:

ZEMLJIŠTA I ZDANJA

Čišćenje zemljišta, građevina i organizacija

- 25.1 Kako zemlja dolazi pod prokletstvo
- 25.2 Dalje razmatranje posledica greha po zemlju i zdanja

- 25.3 Jezekijino čišćenje hrama
- 25.4 Savremena iskustva čišćenja zemlje i građevina
- 25.5 Služba u praksi
- 25.6 Proces očišćenja
- 25.7. Organizacije koje obavljaju čišćenje
- 25.8 Zaključak

Četvrti deo:

POSTSKRIPTUM, DODACI I BIBLIOGRAFIJA

Postskriptum

- 26.1 Zaključak
- 26.2 Dalja obuka
- 26.3 Međunarodne škole za obuku (Ellel Pierrepont i Ellel Grange)
- 26.4 Posebne škole (Ellel - Škotska)
- 26.5 Centri Ellel službe

Dodatak 1

Odlike hrišćanskog savetnika

Dodatak 2

Magija, Okultizam i Biblija

Dodatak 3

Leksikon okultnih termina

Dodatak 4

Oblici alternativne medicine

Dodatak 5

Leksikon drugih religija

Bibliografija

Indeks

O autoru

UVODNA REČ AUTORA

Molitva učenika

*„Ovako, dakle, molite se vi:
Oče naš koji si na nebesima,
da se sveti ime tvoje;
Da dođe carstvo tvoje;
da bude volja tvoja
i na zemlji kao na nebu;
Hljev naš nasušni daj nam danas;
I oprosti nam dugove naše
kao što i mi opraštamo dužnicima svojim;
I ne uvedi nas u iskušenje,
no izbavi nas od zloga.
Jer je tvoje carstvo
i sila i slava u vijekove.
Amin.“
Matej 6:9-13*

Još kao dete ovo sam molio
ne trudeći se da razumem.
To sam molio, dok sam sazrevao,
misleći da razumem.
To sam molio, i kao odrastao,
k'o da značenje dobro znam.
No, tek kad sam Bogu zavapio
za one sa bolom u srcu,
bejah zatečen, u mestu prikovan
i nemadoh kud do da priznam:
Odveć sam olako molio ovo
što ključ je za svaku muku.
Šta to *Otac* zapravo znači?
I kako mi, još ovde, na zemlji
taj život Carstva da živimo
i praštamo, kad ljudska bol,
čini opraštaj posve dalekim
i previsokim, i nada sve strmim?
I ko da Zli se poigrava s nama
i vuče konce i *mog*, života.

A onda čitamo te slavne reči
koje vele da Carstvo Sile i Ljubavi
Njegovo je za vjeka.
I s nadom da On me čuje
i molitve da mi uslišava,
ja vapim:
“*Izbavi nas od Zla!*”
Ne rečima praznim i beznadnim,
božanstvu bez lica i srca,
već Onom što ima svu moć
i čije Carstvo je nad svima,
čije slave su puna nebesa,
koji dođe da razveže roblje.
I tada, najzad, razumeh:
I ja sam bejah rob - *i Ljubav me Njegova otrže.*

Piter Horobin (april, 2008.)

Zahvalan sam Bogu za život, poučavanje i ohrabrenje koje sam primio od Dereka Prinsa (Derek Prince), silnog Božijeg čoveka, čiji je predgovor iz prethodnog izdanja knjige *Isceljenje kroz oslobođenje* ostao nepromenjen i u ovom novom izdanju. Derek je sada sa Gospodom, ali blagoslovi njegovog života i službe i dalje žive kroz njegovo poučavanje.

PREDGOVOR

Telo Hristovo u najširem smislu duguje zahvalnost Piteru Horobinu za nastanak ove knjige. Ona je jasna, praktična, i utemeljena na Svetom pismu i susreće goruću potrebu Tela Hristovog širom sveta. Mi danas živimo razdoblju Božijeg obećanju o izliću Duha Svetoga na kraju vremena. U Marku 16:17-18 Isus je rekao da će pet natprirodnih znakova pratiti ovo vreme. Prva dva su „izgoniće zle duhove” i „govoriće novim jezicima.” (dr Lujo Bakotić)

U poslednjem veku naročit je naglasak stavljen na ovaj drugi znak: „govoriće drugim jezicima”. Mnogo je knjiga napisano o tome, uz bezbroj ličnih svedočanstava. Za razliku od toga, veoma je malo rečeno o onom prvom znaku: „izgoniće zle duhove.”

U različitim periodima svoje službe, susretao sam se sa demonima i video mnoštvo ljudi koji su doživeli izvanredna oslobođenja. Međutim, uočio sam da, kad god se obračunavamo sa demonima, postoje dve uobičajene reakcije od strane hrišćana: neznanje i strah. Namerno sam ih naveo ovim redosledom jer je neznanje osnovni razlog za strah.

Jedno vreme sam imao čast da služim zajedno sa Kori ten Boum (Corrie ten Boom), hrišćankom iz Holandije koja je provela dve godine u Hitlerovom koncentracionom logoru, odakle se uzdigla do svetski priznate službe u Telu Hristovom. Kori je često umela da kaže: „Strah od demona dolazi od samih demona.” Drugim rečima, demoni izazivaju strah (od demona) u svesti onih koji bi trebalo da znaju kako da se razračunaju s njima, i na taj način sprečavaju ljude da preduzmu mere koje protiv demona samo Pismo propisuje.

U ovoj knjizi, Piter razmatra različita područja neznanja među hrišćanima koja ih onemogućavaju da se delotvorno suprotstave demonima. On nam daje sveobuhvatnu sliku duhovnog sveta i različitih vrsta duhovnih sila koje ga nastanjuju. Sa tog polazišta, on jasno analizira način na koji Evanđelja prikazuju kako se sam Isus obračunavao sa demonima. Takođe tumači druge odlomke Novog zaveta koji daju uvid u čitavu ovu oblast duhova.

Na ličnom nivou, Piter pruža opsežnu listu „znakova” koji mogu ukazivati na prisustvo ili aktivnost demona. Zatim daje praktične savete na dva polja: 1.) kako primiti lično oslobođenje, i 2.) kako voditi druge u oslobođenje. Pri tom ističe kakvi su karakterni zahtevi neophodni za ovakvu službu. Pre svega upozorava protiv tzv. „usamljenih jahača” koji ne polažu račune nikome. Piter i njegovi saradnici uvek rade zajedno kao tim.

Na osnovu višegodišnjeg ličnog iskustva sam došao do zaključka da je oslobođenje od demona, u vremenu kao što je ovo, preko potrebna služba u Telu Hristovom. Ova knjiga daje odgovor. Preporučujem je od sveg srca!

- Derek Prins, 2003.

UVOD

Ovo novo izdanje knjige *Iscljenje kroz oslobođenje* pojavljuje se u vreme kada Crkva, na globalnom nivou, uviđa potrebu za službom oslobođenja kao nikada ranije. Stvari su bile sasvim drugačije početkom devedesetih godina (prošlog veka, prim.prev.) kada je prvi tom prvog izdanja ugledao svetlost dana, a da ne govorimo o tome kako je to izgledalo te 1986. kada je služba koju danas poznajemo pod imenom „Elel“ (Ellel Ministries) rođena na imanju Elel u severnoj Engleskoj. Nismo ni slutili da će Bog proširiti tu službu kojoj su se tek pomaljala krila u svetski priznatu organizaciju koja donosi nadu i iscljenje ljudima širom sveta.

Eksplוזija pokreta novog doba (New Age), nagli porast interesovanja za okultizam, i jednako dramatično opadanje morala na ličnom i javnom nivou, stapanje različitih verovanja koje uzima sve veći mah, i užas svetskog terorizma, sve su to faktori koji su uveliko doprineli promeni društva. Oni su probudili Telo Hristovo za činjenicu da živimo u veoma drugačijem svetu od onog u kojem su rasli ljudi moje generacije. Živimo u svetu u kojem je onaj stih iz Očenaša koji kaže „Izbavi nas od zla“, postao krajnje celishodan.

Neki od onih koji bi se, pre samo deceniju, držali po strani i zazirali od svakog ko bi bio uključenu službu oslobođenja, sada traže pomoć. U svom svakodnevnom dušebrižničkom radu, susreću se sa nedoumicama i duhovnim problemima koje uveliko nadilaze tradicionalno savetovanje i službu molitve. Bog je u velikoj meri proširio granice ove službe u nastojanju da ispunimo globalnu potrebu za razumevanjem i obukom. Oni koji su ušli u službu iscljenja kroz unutrašnje iscljenje, otkrili su da za mnoge ljude unutrašnje iscljenje samo razotkriva jednu drugačiju potrebu i da je Isusova služba oslobođenja jednako relevantna danas kao što je bila u vreme kada je Isus iscljivao ljude.

Ohrabruje činjenica da se, od objavljivanja poslednjeg izdanja ove knjige, pojavila jedna organizacija koja nastoji da podigne ugled i odgovornost službe iscljenja. Srdačno vam preporučujem Međunarodno društvo za službu iscljenja (International Society of Deliverance Ministries) i podstičem sve one koji osećaju da ih Bog zove u službu iscljenja koja nadilazi običnu molitvu za bolesne da stupe u kontakt sa ISDM.

Duboko sam uveren da oslobođenje treba prihvatiti i praktikovati kao sastavni deo hrišćanske službe, iako sam svestan da

postoji opasnost da ljudi postanu previše fascinirani demonskim svetom. Upravo zbog toga želim da naglasim da oslobođenja, kao služba, nikada ne sme da bude samo sebi cilj - ono je samo oruđe koje treba da oslobodi ljude da potpunije i slobodnije služe Bogu. Ukoliko se ljudi usredsrede na službu oslobođenja, kao i na bilo koji drugi vid hrišćanske službe, do te mere da isključe druga vitalna područja hrišćanske doktrine i učenja, postoji opasnost da odu u krajnost. Iz tog razloga, mi u Elel službi nikada ne počinjemo da poučavamo o oslobođenju bez da smo najpre stavili težište na krst i postavili temeljne doktrine vere. Ono što je iznad svega važno jeste naš odnos sa Gospodom i naš lični hod sa Njim.

Premda naša duhovna borba, kako nas Pavle podseća, doista jeste protiv sila tame i pakosti na visinama, način na koji se borimo protiv njih nije rvanje sa njima, već pre svega hod u dobrovoljnoj poslušnosti Isusu, koji je neprikosnoveni Gospod nad gospodarima i koji vlada visoko iznad svih tih duhovnih bića koja glume bogove u ljudskim životima.

Knjiga poput ove nikada ne bi bila napisana bez svesrdne predanosti i podrške onih koji su sudelovali u delu koje je Bog izrodio kroz Elel službu. Premda sam ja zvanični autor, istina je da ova knjiga ima mnogo autora koji su utisnuli svoj pečat na njenim stranicama. Duboko sam zahvalan svima njima.

Knjiga takođe ne bi mogla nastati bez svih onih nebrojenih ljudi koji su zatražili Božiju pomoć kroz Elel službu i na taj način ukazali poverenje članovima naših timova da dovedu Isusovu silu u njihov život. Bog nas je naučio mnogim stvarima dok smo zajedno osvajali nova područja i zato želim da se zahvalim svakoj pojedinoj osobi za živi doprinos koji je dala.

Članovi tima su uvek iznova morali da se oslanjaju na Gospoda u teškim momentima služenja pojedincima, kada je Pismo postajalo živo pod pomazanjem Svetoga Duha. Imali smo prilike da iz prve ruke doživimo dramatično uzbuđenje iz priča u Evandeljima. U drugim situacijama su nam postajali jasniji pritisci i problemi koje je Pavle opisivao svojim prijateljima u Korintu (2. Korinćanima 11:23-29).

Nakon što ljudi prođu obuku u Elel školi, obično na odlasku kažu sledeće: „Ovo je bilo najboljih devet nedelja u mom životu”, ili „Prodaj sve što imaš samo da bi došao u ovu školu. Nećeš zažaliti!” Ono što otkrivaju je stvarnost i svrsishodnost Evandelja na način koji

ih često iznenadi. Ključne istine postaju žive. Krst dobija smisao. Vide ljude koji primaju isceljenje i čiji životi bivaju preobraženi. Velika je čast biti u prilici da prenesemo Božiji život ljudima i pomognemo im da budu obnovljeni u Hristu.

Onima koji nisu upoznati sa delovanjem Elel službe, sa zadovoljstvom ćemo poslati primerak Godišnjeg priručnika (Annual Handbook), koji detaljno opisuje sam rad i pojedinosti obuke na tečajevima i školama koje su trenutno na raspolaganju u različitim delovima sveta. Molimo vas da u vezi ovoga stupite u kontakt sa Elel službom na imanju Elel (Ellel Ministries, Ellel Grange, Ellel, Lancaster, LA20HN, Engleska, Velika Britanija) ili sa vašim lokalnim Elel centrom. Spisak svih dostupnih centara nalazi se na u dodatku na kraju knjige.

Takođe možete dobiti najsvežije informacije o celokupnoj službi na stranicama našeg veb sajta www.ellelministries.org.

Na kraju, želeo bih da se zahvalim svojoj ženi, Fijoni, za njenu stalnu podršku - kako u pisanju ove knjige, tako i kroz sve ove godine probijanja u službi. Osećam se neizmerno počastvovanim i radosnim zbog toga što smo zajedno služili Gospodu. Njeno pionirsko nastojanje da razume najdublje potrebe u ljudskim životima bilo je suštinski važno za moje vlastito hodočašće, i bez nje, ova knjiga nikada ne bi bila moguća.

Moja molitva za sve one koji će čitati ovu knjigu jeste da njihova predanost Hristu bude produbljena i da sa novim žarom odgovore na Božiji poziv upućen svakom pojedinom verniku: da navešćujemo Božije Carstvo, isceljujemo bolesne i izgonimo demone. Neka vas Gospod blagoslovi u svemu što radite za Njega.

Piter Horobin
jun 2008.

PRVI DEO

OSNOVE SLUŽBE OSLOBOĐENJA

Prvo poglavlje

ISCELJENJE U DANAŠNJOJ CRKVI

Kada je Isus poslao učenike da obavljaju službu Carstva, isceljenje i oslobođenje su bili deo ovog paketa. Naložio im je da navešću Carstvo, isceljuju bolesne i izgone demone. Ove stvari su činile kamen temeljac Crkve. Kamen temeljac se ne može pomeriti bez da se pomeri čitava građevina. Na isti način, ako bismo pokušali da pomerimo osnovna načela na kojima počiva Crkva, sama Crkva bi se pomerila sa mesta na koje ju je Bog postavio. Izvorni termini za *isceljenje* i *spasenje* imaju isti koren. Božija namera je bila da isceljenje i oslobođenje budu ugrađeni u temelje Crkve za sva vremena. Oni su sastavni deo Evandjelja - Radosne vesti o Carstvu.

Premda u Evandeljima nije uvek lako razlučiti šta se zapravo desilo prilikom isceljenja neke osobe, važno je istaći na samom početku ove studije da isceljenje i oporavak od bolesti ne moraju nužno biti jedno te isto! Većina bi pak rekla da, ako je neko bio bolestan, a sada se oseća dobro, to znači da je isceljen.

Međutim, čovek može doživeti potpuni oporavak od bolesti i osećati se mnogo bolje fizički, a da i dalje nije isceljen u punom smislu te reči! Kao što, nasuprot tome, čovek može na koncu i umreti zbog svog fizičkog stanja, ali umreti - isceljen! Jedna žena koja je, na jedan od kampova isceljenja, dovela svog muža koji je bio na samrti, napisala je nakon što joj je muž preminuo: „Ne želim da bilo ko kaže da moj muž nije isceljen na kampu. Poslednjih deset dana njegovog života i našeg braka bili su najsrećniji u našem životu - on je bio isceljen!”

Jasno je, dakle, da bismo izbegli zabunu, moramo najpre definisati šta određeni pojmovi znače. U suprotnom, imaćemo teškoća da razumemo stvari na pravi način. To je utoliko važnije kada se radi o isceljenju - naročito o onoj oblasti koju poznajemo kao hrišćanska služba isceljenja.

1.1 Telesna bolest

Medicinska nauka će, u najširem smislu, definisati da je neko bolestan ukoliko postoji određeni poremećaj neke telesne funkcije. Kaže se da je telo tada obolelo, da postoji neko oboljenje ili žarište. Do poremećaja može doći zbog određenih naslednih (ili genetskih) faktora koje je osoba nasledila; ili zbog nečega što se razvilo u međuvremenu, zbog akutnog stanja, koje se ne dovodi u vezu sa

naslednim bolestima; ili kao posledica neke nesreće ili fizičke traume koju je osoba doživela.

Medicina generalno nastoji da suzbije ili izleči simptome, baveći se onim što smatra uzročnikom, i to tako što prepisuje određene lekove ili, kao krajnje sredstvo, hiruršku intervenciju. Na primer, antibiotici se prepisuju kada treba zaustaviti neku infekciju u organizmu, kao što se operacija savetuje kada je potrebno ukloniti kamen iz žučne kese. U oba slučaja, treba se pozabaviti izvorom trenutnih simptoma. Nakon toga je možda potrebno utvrditi šta je dovelo do same infekcije ili promeniti način ishrane kako bi se sprečilo ponovno nastajanje kamena u žuči.

U slučaju lečenja fizičkih povreda, kao što je prelom noge u automobilskoj nesreći, kada ne postoji žarište bolesti, medicinska profesija je veoma vešta u hitnoj službi i pružanju neposredne pomoći u slučaju povrede prilikom nesreće. Kada je moja supruga iščašila rame i slomila ruku u isto vreme, lekari su vratili ramenu kost na mesto očekujući da će organizam sam pokrenuti proces isceljenja. I ona je danas potpuno isceljena. Nikada nijedan doktor nije mogao da isceli slomljenu kost - sve što oni mogu je da vrate kost na svoje mesto i onda sam organizam, što je ravno čudu, počinje da radi na obnavljanju i otklanjanju fizičkog oštećenja.

1.2. Emocionalno i mentalno zdravlje

Takođe postoje stanja koja uzrokuju određene emocionalne, socijalne ili mentalne simptome, za koje će lekar najčešće uputiti ljude psihologu ili psihijatru na dalju dijagnozu ili lečenje. U većini ovih slučajeva, ne postoji nikakav poremećaj u samom organizmu, već očita neravnoteža ili disfunkcija između telesnog, emocionalnog ili mentalnog zdravlja.

Postoje mnoge životne okolnosti koje mogu trajno narušiti emocionalno dobrostanje osobe, kao što su odbačenost, lični gresi (pogrešne odluke), gresi drugih protiv nas ili čak i posledice ponašanja naših roditelja ili predaka. Ukoliko se ne rešavaju i ostanu neisceljeni, svi ovi slučajevi će imati svoje posledice. Čovek za kojeg smo rekli da je „umro isceljen”, predstavlja upravo jedan takav slučaj. Nije imao mir u srcu zbog toga što je godinama nosio u sebi nerazrešena sećanja i bol. Postavlja se pitanje nije li fizička bolest koja je napala njegov organizam zapravo bila posledica svega onoga što je bujalo duboko

iznutra. Dovoljno je reći, međutim, da smo videli mnoge ljude koji su doživeli telesno isceljenje od različitih oboljenja onda kada su njihovi unutrašnji konflikti i problemi bili razrešeni. Unutrašnje isceljenje se manifestovalo kroz telesno isceljenje.

Što se tiče psihijatrijskih stanja, jedna škola zdravstvene misli smatra da je poremećaj mentalnog stanja samo posledica hemijske neravnoteže u mozgu. Sledstveno tome, lečenje u ovakim slučajevima podrazumeva stalnu farmakološku terapiju, s ciljem da se navodna hemijska neravnoteža ili veštački uspostavi ili potisne dejstvom prepisanih lekova.

Druga krajnost je mišljenje da svaka vrsta hemijske neravnoteže nastaje kao rezultat nečega što se dogodilo čoveku, uzrokujući fizičku reakciju u organizmu. Premda lekovi mogu da pruže privremeno povlačenje simptoma, ne mogu da uklone uzrok problema zbog kojeg se simptomi i javljaju.

Ono što smo mi videli i iskusili jeste da kada ljudi koji uzimaju određenu terapiju koja se prepisuje za ovakva stanja dožive isceljenje u najdubljim delovima svoga bića, potreba za samim lekovima prestaje, i dolazi do potpune obnove duha, duše i tela.

1.3 Hrišćansko isceljenje

Hrišćansko isceljenje, dakle, prepoznaje potrebu za lečenjem telesnog stanja, ali uzima u obzir potrebe celokupnog ljudskog bića. U osnovi, ne postoji sukob između stručne medicinske pomoći i hrišćanske teologije. Ne iznenađuje, na primer, to što su mnogi vrsni rodonačelnici medicinske branše koji su krčili nove puteve bili predani hrišćani, koji su nastojali da pomognu svojim bližnjima upravo zahvaljujući svojoj hrišćanskoj veri. Na kraju krajeva, sam Isus je započeo svoju službu isceljivanjem bolesnih!

Konflikt između medicine i isceljenja nastaje onda kada se medicinska etika i politička korektnost ukrste sa hrišćanskom doktrinom i njenim verovanjem i praksom. Klasični primeri ovakvog sukoba u savremenoj areni su abortus, stavovi prema homoseksualnosti i preuranjenom, samovoljnom odlučivanju o prestanku života kroz eutanaziju.

Premda medicina priznaje da svi mi imamo telo i da se osoba koja živi u telu donekle razlikuje, izdvaja, od samog tela, medicina nema jasno razumevanje prirode čoveka.

Medicina (i nauka uopšte) se bavi samo merljivim, i sve dok god se osoba koja jesmo i osobnost koju imamo ne mogu detektovati na ekranu naučnog instrumenta, medicina neće biti u stanju da otkrije korenite uzročnike mnogih bolesti, jer su oni izvan parametara merljive nauke.

Trenutno se milijarde dolara troše na genetska istraživanja. Naučnici ne tragaju samo za specifičnim genom koji uzrokuje tako očigledne fizičke poremećaje kao što su cerebralna paraliza, mišićna distrofija i hiljade drugih stanja ili bolesti, već takođe traže i fizički gen koji je odgovoran za poremećaje ponašanja, seksualnu orijentaciju ili karakterne nedostatke - do sada bez uspeha. Hrišćansko isceljenje ide dalje od telesnog, koje je ograničeno vremenom i prostorom, i donosi nadu unutrašnjim, večnim dimenzijama onoga što mi kao osobe jesmo.

Neki ljudi imaju ograničeno razumevanje hrišćanskog isceljenja zbog toga što koncept „*moliti za bolesne*” shvataju kao nešto što se dešava izdaleka i što očekuju da vide neposrednu (suverenu), čudotvornu intervenciju Svemogućeg, koja donosi isceljenje i obnovu osobi za koju molimo. Nema sumnje da Bog jeste Bog čudesa i da On, s vremena na vreme, zaista interveniše na takav način, ali je činjenica da su čudotvorna Božija očitovanja ove vrste zapravo veoma retka. Ljudi koje je Isus iscelio su bili bolesni i pre no što je Isus započeo svoju službu, ali ih Bog nije tada iscelio tako što je izlio svoju silu sa visina kao odgovor na njihove molitve za isceljenje! Trebalo je da Isus - Čovek preduzme ličnu inicijativu da bi Božija sila na zemlji bila oslobođenja, i pri tom je naložio učenicima da mole: „Neka dođe Carstvo tvoje... na zemlji” (Matej 6:10).

Isus je prihvatao ljude, poučavao ih o Carstvu, i zatim isceljivao one koji su u potrebi (Luka 9:11). I prihvatanje, i poučavanje i isceljenje – sve su to bili presudni delovi procesa isceljenja i očitovali su dimenziju Carstva u Isusovoj službi.

Ali Isus nije zadržao sposobnost da isceljuje na ovakav način samo za sebe. Naložio je učenicima da idu i isceljuju bolesne. Očekivao je da i oni budu u stanju da donesu promenu, nadu i isceljenje onima koji pate. Reкао im je da idu i da ozdravljaju bolesne, a ne da mole za njih iz daleka! Kada su se vratili Isusu, bili su van sebe od radosti, jer su otkrili da i oni sami mogu da isceljuju bolesne i da izgone demone (Luka 10:17).

Iako je, dakle, važno bolesne donositi pred Gospoda u molitvi, isceljenje u Crkvi, koje je praktično samo molitva za bolesne iz daleka, bez direktnog kontakta, ne oslikava pravo hrišćansko isceljenje koje je Isus pokazao svojim učenicima. U jednoj od meni poznatih crkava, imena bolesnih članova iz te parohije bi bila pročitana naglas jednom nedeljno prilikom Večere Gospodnje! Čini se kao da ste se gotovo morali razboleti da bi vas neko uopšte primetio. Prosto nije postojao bilo kakav lični kontakt ni sa onima koji su bolesni, ni sa onima koji su fizički zdravi!

Za neke crkvenjake je odlazak u crkvu postao cilj sam po sebi - neka vrsta polise osiguranja za život koji će doći - bez ikakvog značaja za stvarni svakodnevni život na zemlji. Šifrovana poruka koju su oni primili u Crkvi je da biti član Hristovog Tela ne znači nužno da mora postojati bilo kakva veza između onoga što veruješ i kako se osećaš, odnosno kako živiš!

Ali baš kao što je nemoguće razdvojiti medicinsku praksu od osnovnog znanja o tome kako zdravo telo treba da izgleda i da funkcioniše, jednako je nemoguće razdvojiti hrišćansko isceljenje od razumevanja kako zdravo ljudsko biće treba da funkcioniše - ne samo kao fizičko telo, već i kao osoba u celini - sa duhom, dušom i telom. Jer Pavle je upravo tako molio za ljude - da budu celoviti, potpuni, u duhu, duši i telu (1. Solunjanima 5:23).

Kada govorimo o duhu i duši, obično mislimo na oblik isceljenja koji se danas popularno zove unutrašnje isceljenje. Mnogi od onih koji dolaze sa potrebom za telesnim isceljenjem, nisu samo bolesni telesno, već i duhovno, odnosno duševno. No, Isus je takođe prepoznao da ljudi nisu samo bolesni zbog problema na području duha, duše ili tela, već i zbog prisustva stranog duha - obično nazvanog demonom, nečistim duhom ili zlim duhom.

I upravo ovaj vid isceljenja - oslobođenje - predstavlja glavni fokus ove knjige. No, ne mogu dovoljno da naglasim da službu oslobođenja nikako ne treba posmatrati odvojeno od potreba za isceljenjem celokupne osobe. Upravo zbog toga je ova knjiga pre svega utemeljena na čvrstom biblijskom poimanju hrišćanske istine i učenja. To je preduslov da bismo se uopšte upustili u proučavanje sveta demona, potrebe za oslobođenjem i načinima na koje možemo doneti oslobođenje onima koji su u potrebi za ovim specifičnim oblikom isceljenja.

1.4. Isceljenje i učenje

Mnoge crkve uče da kada se ljudi razbole, tada im treba isceljenje, a kada postanu hrišćani, potrebna im je obuka, odnosno učenje. Veoma retko se ova dva aspekta hrišćanskog života stavljaju pod istu kapu učenja.

Činjenica je, međutim, da u velikom broju slučajeva kada govorimo o potrebi za isceljenjem, postoji snažno poklapanje između potrebe za isceljenjem i potrebe da vernik razume šta je to što ga čini Isusovim učenikom. Kada je Isus dao Crkvi Veliko poslanje, rekao je tim prvovekovnim učenicima da idu i stvaraju učenike - ne samo vernike. Jer, istina je da niko ne može da napravi od druge osobe vernika - to je delo milosti u srcu koje se kaje, pri čemu osoba biva nanovo rođena od Duha Svetoga. Ali svi takvi (nanovo rođeni) vernici moraju proći kroz učenje - a to je zadatak Crkve.

Postoji mnogo stavki u ovoj knjizi koje potvrđuju ovo gledište, ali da uzmemo samo oprostjenje za trenutak - ili bolje, neoprostjenje. Isus nas u Očenašu potiče da opraštamo onima koji su nam učinili nešto nažao. Čak ide tako daleko da kaže da ukoliko i ne oprostimo drugima, ni Njegov Otac na nebu neće moći da oprostima nama (Matej 6:15). Većina vernika će naizust izgovoriti ovu molitvu na nekom bogoslužju, ali koliko ih je koji sa učenikom odgovornošću zaista primenjuju ovu molitvu u svom vlastitom životu?

Osoba koja u sebi nosi neoprostjenje i gorčinu u srcu je bolesna - i ta bolest neće samo narušiti njen odnos sa Bogom, već i osobu u celini, njene međuljudske odnose, da bi na koncu postala uzročnikom nekih telesnih oboljenja i tegoba. To takođe može biti otvoren ulaz za upliv neke demonske sile u život te osobe.

Pa da li je onda neoprostjenje u ovom slučaju stvar učenja ili isceljenja? I jedno i drugo, jer bez oprostjenja ne može uslediti telesno isceljenje, za koje će osoba možda potražiti pomoć lekara, kao što može pozvati i vođe iz lokalne crkve da mole.

U Jakovu 5:16 vidimo direktnu vezu između potrebe za isceljenjem i potrebe za ispovedanjem i raščišćavanjem sa grehom - što ponovo spada u učenje. Dosta puta se, tokom poslednjih godina, događalo da neki vođa postane poznat zahvaljujući svom daru,

da bi se potom razotkrilo neko područje nemorala u njegovom životu - najčešće neki oblik seksualnog greha.

Karakter i nadarenost nisu jedno te isto. Darovitost je ono kako nas je Bog stvorio; karakter je rezultat obuke kroz koju smo prošli i načina na koji smo primili, reagovali na uticaj drugih u našem životu, kao valjani učenici Isusa Hrista. Bilo bi daleko manje katastrofa u Telu Hristovom kada bi postojala veća svest o vezi između isceljenja i učenja.

Učeništvo nije obuka o tome kako voditi crkvene programe, pa čak ni proučavanje Biblije od korice do korice! Pravo učenje je znati kako da primeniš istine iz Božije Reči tako da čitav svoj život možeš da živiš pod Isusovim gospodstvom i da svaki deo tvoga bića - duh, duša i telo - mogu biti celoviti, potpuni.

1.5 Zaključak

Poimanje isceljenja je pretrpelo radikalnu promenu u poslednjih pedeset godina. Danas je Crkva daleko spremnija da uvidi potrebu za unutrašnjim isceljenjem i oslobođenjem u životu vernika. Premda je spasenje samo po sebi izvanredno isceljenje (vaskrsenje iz mrtvih!), ne bivaju sve potrebe za isceljenjem u čoveku ispunjene automatski prilikom obraćenja. Nije ni čudo što nas Pismo opominje da gradimo svoje spasenje sa strahom i trepetom (Filipljanima 2:12) - ono što činimo sa onim što nam je Bog dao i te kako je važno i značajno za Carstvo.

Obnovu koju je Sveti Duh postepeno započeo u crkvama tokom šezdesetih godina prošlog veka ubrzo je pratio talas interesovanja za službu isceljenja, budući da su ljudi uvideli da sami odlasci na sastanke i govor u drugim jezicima nisu krajnji domet Crkve!

Kada su oni koji su bili pozvani da se bliže pozabave isceljenjem, među kojima sam bio i sam, počeli da uzimaju Božiju Reč ozbiljno i da traže od Njega odgovore za isceljenje u životima ljudi, suočili su se sa istim izazovima sa kojima se Isus bio suočio kada je molio za pojedine ljude - potrebom za oslobođenjem. Isus se bez oklevanja razračunao sa samim korenima problema i isterao demone. Ljudi su bili zapanjeni Njegovim autoritetom i šokirani plodom, kada se Carstvo Božije (sa Božijim autoritetom) očitovalo među njima.

Ovaj trend je poprimio globalne razmere, i nastavio da se širi iz zemlje u zemlju, iz crkve u crkvu - do te mere da je služba oslobođenja danas opšte prihvaćena od strane većine crkava kao nezamenjiva, biblijska dimenzija unutar šire službe isceljenja. Ali, s obzirom na to da novije generacije u crkvama ne dobijaju dovoljno naučavanja o oslobođenju, postoji priličan zaostatak na ovom polju - i otud potreba za knjigama poput ove koje bi trebalo da popune ovu prazninu. U bibliografiji su navedene i mnoge druge korisne knjige iz ove oblasti.

Hrišćansko isceljenje i oslobođenje su izvanredne službe, ali one nipošto ne bi smele da budu same sebi cilj, inače Crkva nikada neće dostići punu zrelost i postati značajan društveni faktor koji je okrenut ka Carstvu. Ali, bez isceljenja i oslobođenja Crkva će ostati bolesna i nesposobna da ispuni misiju Carstva. Poruka isceljenja i oslobođenja je snažno evangelizaciono svedočanstvo u palom svetu o tome da je Bog živ i da voli svoj narod i brine za njega.

Zato se molim da dok čitate ovu knjigu ne budete samo pod uticajem potrebe da se razume služba oslobođenja, već takođe i pod uticajem Božijeg srca za bolesne, demonizirane, povređene i propale - Njemu je stalo do toga da i oni dostignu zrelost i ostvare Njegov plan za njihove živote u Njegovoj Crkvi (Jezekilj 34:1-16). On želi da Njegova Crkva bude snaga koja donosi promenu.